Ο γέροντας Παΐσιος για την Ψυχολογία και Ψυχιατρική που δεν παραδέχεται την ψυχή

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 6 Σεπτεμβρίου, 2010

Γ7. **Προς Βασίλειον**

Τίμιος Σταυρός 23/7/1977

Αγαπητέ μου αδελφέ κύριε Βασίλειε,

«Χαίρε εν Κυρίω»

Διάβασα το βιβλίο σας [και], αν και εγώ δεν είμαι αρμόδιος, θα σας πω το λογισμό μου επάνω σ' αυτά που μου γράφετε, μια που το ζητάτε.

Κατ' αρχάς ο τίτλος του βιβλίου «Ψυχολογία» [1] δεν μου άρεσε.

Μέσα έχει πολλά καλά – και πολύ θα βοηθήσουν τους νέους- αλλά και πολλά από αυτά, εάν δεν τα γνώριζαν οι νέοι (τα λέγατε μόνο στους εκπαιδευτικούς), θα βοηθούσαν καλύτερα.

Επίσης, εάν περισσότερο τα παρουσιάζετε τα πράγματα πνευματικά –παρά επιστημονικά- θα βοηθιόντουσαν πιο θετικά (με το να συλλάβουν το βαθύτερο νόημα της ζωής) να έλθη η Θεία Χάρις με τη θεία παρηγοριά, για να νοιώθουν χαρούμενα τα παιδιά και να μην καταφεύγουν σε χαμηλές και μάταιες χαρές, που δεν ξεδιψάνε την ψυχή, αλλά την καίνε περισσότερο.

Ο άνθρωπος, που δεν πιστεύει στο Θεό και στη μέλλουσα αιώνια ζωή, καταδικάζει αιώνια τη ψυχή του, και μένει απαρηγόρητος και σ' αυτή τη ζωή. Νομίζω ότι όλη η προσπάθεια πρέπει να γίνη σ' αυτή την κατεύθυνση• διότι βλέπουμε σχεδόν όλη την Ευρώπη που διέθεσε όλη την επιστήμη (την ανθρώπινη γνώση), για να διορθώση [δήθεν] την εικόνα του Θεού• αλλά για να μην είναι [ενν. επειδή δεν είναι] οι ίδιοι (σχεδόν όλοι) στραμμένοι προς τον Θεόν, και [για] να [μη] ζητάνε και την θεία Του επέμβαση, ταλαιπωρούνται συνέχεια, και ταλαιπωρούν συνέχεια μικρούς και

μεγάλους• και από την φύση [Εννοεί, το φυσικό περιβάλλον], την οποία σιγά-σιγά παραμορφώνουν, άρχισαν να παραμορφώνουν και τους ανθρώπους, και να τους «περιποιούνται» στα ψυχιατρεία με ηλεκτροσόκ. Ο Θεός να μας ελεήση.

Συγχώρεσέ με, τα γράφω με πόνο, γιατί βλέπω την καημένη την νεολαία εγκαταλειμμένη από πνευματικούς, γιατί οι περισσότεροι [πνευματικοί] ασχολούνται με την πρόνοια (ενώ υπάρχει η κοινωνική πρόνοια και κάνει πιο καλύτερα τη δουλειά της στον τομέα αυτό), και το έργο του πνευματικού (δυστυχώς), το κάνουν ψυχίατροι [2], που οι περισσότεροι δεν παραδέχονται ψυχή, ή την παραδέχονται με τον δικό τους τρόπο, και να μην αναγνωρίζουν (ενν: δεν αναγνωρίζουν) την αξία της ψυχής, που μια ψυχή αξίζει περισσότερο από όλον τον κόσμο, καθώς μα λέει ο Χριστός.

Εάν δεν υπήρχαν και τα ψυχολογικά βιβλία και τα ψυχολογικά βιβλία, θα έχουμε λιγότερες αυτοκτονίες, γιατί πολλοί που τα διαβάζουν, καταδικάζουν τον εαυτό τους, ενώ η χάρις του Θεού διώχνει και τα κληρονομικά και σκορπάει και χαρά.

Εάν το επανεκδώσετε, δώστε «τα πρωτεία στα Αναστάσιμα».

Με πολλή αγάπη Χριστού
Ο αδελφός σας
Μον. Παΐσιος

---

[1] Ο Γέροντας, ενώ συνιστούσε στους ασθενείς να συμβουλεύωνται χριστιανούς ιατρούς -«διότι τους φωτίζει ο Θεός» κατά το λόγιό του- **είχε εκφράσει επανειλημμένως την απαρέσκειά του προς τα «ψυχολογικά» βιβλία, αλλά και προς αυτή την ίδια την «ψυχολογία» και την «ψυχιατρική» η οποία ασκείται από επιστήμονες και ιατρούς, οι οποίοι δεν πιστεύουν στην ύπαρξη της ανθρώπινης ψυχής**, όπως δέχεται αυτήν η θεολογία της Ορθόδοξης Ανατολικής Εκκλησίας. Όντας ο ίδιος βαθύς γνώστης, Χάριτι Θεού, του μυστηρίου της ενοικούσης στον άνθρωπο λογικής και νοεράς ψυχής, των φυσιολογικών αλλά και των παθολογικών εκδηλώσεών της, στενοχωριόταν και υπέφερε πολύ, όταν έβλεπε τις βαριές αστοχίες και τα λάθη στην αντιμετώπιση των ασθενών αυτών, τα οποία είχαν σοβαρότατες συνέπειες για τον ασθενή και το περιβάλλον του.
Δεδομένου δε ότι οι πλείστοι ακαδημαϊκοί δάσκαλοι της ψυχιατρικής θεωρούν ότι τα «ψυχικά φαινόμενα» έχουν μόνον βιολογικό υπόβαθρο –θεώρηση, η οποία συνιστά άρνηση της ύπαρξης άυλης, νοερής και λογικής ψυχής στον άνθρωπο- **ήταν πολύ επιφυλακτικός ή αρνητικός για πολλές «θεραπείες» που εφάρμοζαν οι**

προαναφερθέντες ψυχίατροι.
Ο Γέροντας θεωρούσε ότι τα αίτια των περισσοτέρων ψυχικών ασθενειών είναι πνευματικά και ότι τα «ψυχοφάρμακα» δεν θεραπεύουν, αλλά έχουν μόνον κατασταλτικό χαρακτήρα, και ότι είναι δυνατόν να χρησιμοποιούνται με φειδώ σε περιπτώσεις πασχόντων «ψυχασθενών», έως ότου καταστή εφικτή η επικοινωνία με αυτούς.

[2] Ο Γέροντας θλίβεται και πονά, διότι διαπιστώνει ότι πολλοί πνευματικοί (εξομολόγοι) έχουν εγκαταλείψει το κύριο έργο τους -που είναι η διαποίμανση των νέων- και ασχολούνται με έργα δευτερεύοντα. Ταυτόχρονα **δηλώνει την σαφή αντίθεσή του προς την ανάθεση του έργου των πνευματικών σε ψυχιάτρους -και φυσικά και προς την περίπου ταυτόσημη μεταποίηση των πνευματικών σε ψυχιάτρους, που επιχειρείται στις ημέρες μας**. Το αποτέλεσμα είναι ν' αυξάνουν οι τρόφιμοι των ψυχιατρείων και οι αυτοκτονίες, ενώ αυτά θα περιορίζονταν δραστικά, εάν η Εκκλησία μας διέθετε πολλούς θεοφώτιστους πνευματικούς!

(Από το βιβλίο: «ΚΕΙΜΕΝΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ Γέροντος ΠΑΪΣΙΟΥ του ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ 1924-1994», ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΑΓΙΟΤΟΚΟΣ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ, Θεσσαλονίκη 2009, ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΖΟΥΡΝΑΤΖΟΓΛΟΥ ΕΠΙΣΜΗΝΑΓΟΣ Ε.Α.)